

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Jablonci nad Nisou rozhodl v hlavním líčení konaném dne 01.09.2016 samosoudcem Mgr. Martinem Dostálem, t a k t o :

Obžalovaný:

M [redacted] S [redacted]

nar. [redacted] v Jablonci nad Nisou, bytem [redacted]
[redacted]

je v i n e n ,

ž e

v blíže nezjištěný den v období od 13. 4. 2012 do 15. 5. 2012 se jako příslušník Policie České republiky zařazený na Obvodním oddělení Jablonec nad Nisou, Územním odboru Jablonec nad Nisou, KŘP Libereckého kraje, od J [redacted] L [redacted], nar. [redacted], hodnověrným způsobem dozvěděl, kde se nachází železný pásový stroj zn. Kapsen modrožluté barvy, výr. č. 0111082, rok výroby 2011, v hodnotě 350.000,- Kč (tzv. železný kuň) majitele M [redacted] Č [redacted], nar. [redacted], který byl dne 13. 4. 2012 odcizen od domu čp. [redacted] v obci Josefův Důl, kdy J [redacted] L [redacted] pprap. M [redacted] S [redacted] sdělil, že železného koně, který byl odcizen majiteli ve věku asi 50 let a na jehož krádeži se kromě J [redacted] L [redacted] podíleli i W [redacted] a S [redacted], má C [redacted] uschovaného v areálu „fabriky“ u J [redacted], po zjištění těchto informací, tedy vědom si všech rozhodných skutečností o spáchání trestného činu, pprap. M [redacted] S [redacted] v době mimo službu, ani v době své služby, v úmyslu umožnit J [redacted] L [redacted]

vyhnout se případné trestní odpovědnosti za podíl na krádeži, jako úřední osoba, neprovedl žádná šetření, ani opatření, směřující k odhalení pachatelů trestného činu a dne 15. 5. 2012 ve 22:30 hodin se s jmenovaným J. L. sešel na parkovišti v ul. 5. května v Jablonci nad Nisou u budovy Obvodního oddělení Policie ČR, kde se domlouvali na tom, kam J. L. odcizený stroj převez, aby ho tam poté pprap. M. S., případně jiný policista, v rámci výkonu služby náhodně našel a poté společně jeli do ul. Turnovská v Jablonci nad Nisou, kde pprap. M. S. označil místo, kam má J. L. stroj odstavit, ačkoliv si jako policista musel být vědom toho, že podle § 2 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, je jedním z úkolů Policie České republiky, jejíž úkoly vykonávají policisté a zaměstnanci zařazení v policii, plnění úkolů dle trestního řádu a v duchu ustanovení § 158 odst. 1 trestního řádu má povinnost provést šetření, nebo jiná opatření potřebná k odhalení pachatelů trestného činu, tedy úmyslně v rozporu s ustanoveními § 45 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, neplnil řádně a svědomitě své povinnosti,

t e d y

jednak pomáhal pachateli trestného činu v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání,

jednak jako úřední osoba v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch nesplnil povinnost vyplývající z její pravomoci,

č í m ž s p á c h a l

- přečin nadržování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

Podle § 329 odst. 1 trestního zákoníku a § 62 odst. 1 a § 63 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 (tři sta) hodin.**

O d ů v o d n ě n í

Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci podal dne 31.10.2013 obžalobu na M. S. pro skutek uvedený shora, v němž byl spatřován přečin nadržování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku a přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalovaného tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný M. S. u hlavního líčení uvedl, že s tím, co je mu kladeno za vinu, nesouhlasí. U policie pracuje od roku 2005 na místním obvodním oddělení policie,

zabývá se zpracováním trestné činnosti, pracuje na přestupkových spisech, je také členem pořádkové jednotky. J. L. poznal cca v roce 2011 jako známého tehdejší přítelkyně H. H., která bydlela nedaleko něj v Proseči, poznal i jeho přítelkyni Č., kterou mu představil, nebyli kamarádi, byli známí. L. jej kontaktoval, když se chtěl na něco zeptat, například když mu někdo dlouho nevracel peníze, jestli se jedná o věc občanskoprávní, nikdy neřikal konkrétní jména. Protože Proseč je v jejich obvodu, i později se tam obžalovaný občas zastavil, když jel např. k H., i když už s ní nechodil, anebo mu L. volal, když chtěl s něčím poradit. Jednou mu L. volal, že mu chce něco říct o věci, která je někde v lese a je na ni vypsána odměna. Bylo zřejmé, že má zájem o tu odměnu. Když se k věci vyptával, nebyl sdílný, ale chtěl, aby zjistil, jak je to s tou odměnou. Poté mu L. telefonoval s tím, že se chce s ním sejít, ale protože se mu jeho jednání již zdálo podezřelé, tak mu řekl, ať přijede k obvodnímu oddělení. Tam mu L. řekl, že mu něco ukáže, když se ho obžalovaný ptal, co, tak říkal, že uvidí, ať nastoupí k němu do vozidla. Jeli směrem na Prahu, obžalovaný se vyptával na tu věc, o které mu nechtěl říct podrobnosti, říkal, že se jedná o nějakého koně, a obžalovaný předpokládal, že mu ho ukáže. Zastavili v lese pod Dobrou vodou, předpokládal, že tam ta věc je, tam ale žádná taková věc nebyla, L. se ptal na podrobnosti, kdo mu přesně vyplatí tu odměnu, kdy si obžalovaný nebyl jistý, jestli policie nebo majitel té věci. L. mu naznačil, že ví, odkud ta věc pochází, ale neřikal mu žádné podrobnosti. Jeho chování se mu začalo zdát podivné, vysadil jej a obžalovaný si říkal, že mu snad časem řekne něco bližšího. Potom už jej kontaktovala pouze Č. s tím, že ho zadrželi a v té souvislosti mu došlo, že se zřejmě nějakým aktivním způsobem účastnil na krádeži toho koně, ne tak, jak mu říkal, že ví o něčem, na co je vypsána odměna, ale nemá s tím vůbec nic společného. V práci se pak dozvěděl, že byl zadržen v souvislosti s nějakým koněm. K otázce, zda když se jako policista dozví nějaký takový poznatek, že někdo někde něco ukradl a tento oznamovatel o tom ví, přece jako policista měl prověřit, jestli je to pravda a jestli to někdo vyšetřuje, a pokud ano, tak měl kolegu nasměřovat na ten kontakt, obžalovaný sdělil, že se v rámci jejich oboru poptával. V té době o žádné krádeži koně nic nevěděl, a protože mu L. nechtěl říct nic bližšího, tak v podstatě neměl, co by oznámil a snažil se zjistit něco konkrétnějšího, co by mohl případně oznámit nadřízenému k případu kolegům z SKPV. Vzhledem k tomu, jak se L. choval a že mu nechtěl říct nic bližšího, tak to považoval, že mu chce nějak uškodit, ale nebyl si jist, považoval ty informace za irelevantní. K otázce, že to mohl sdělit operativě, zda to taky neudělal, obžalovaný odpověděl, že ten poznatek byl nekonkrétní, nebyla ani jistota, jestli se zakládá na pravdě, tak se k tomu snažil zjistit více, aby, když už něco řekne, bylo něčím podloženo. Od té doby je poučen a i nekonkrétní poznatek zapsal do příslušné databáze, i když byl nekonkrétní. K otázce, zda mu došlo, že se tímto způsobem může krýt i nějaká trestná činnost, obžalovaný odpověděl, že mu L. tvrdil, že on s tím nemá nic společného, nechtěl mu říct nic bližšího, a je mu kladeno za vinu, že měl jemu umožnit se vyhnout trestnímu stíhání, ale on od počátku tvrdil, že s tou věcí nemá nic společného a obžalovanému se nic bližšího bohužel zjistit nepodařilo. K otázce, jakým způsobem se dověděl o té odměně, obžalovaný sdělil, že mu o tom řekl L.. K otázce, zda si ověřoval výši odměny, obžalovaný uvedl, že se na to ptal kolegů obecně, jak je to, když někdo najde věc, za kterou je odměna, zjistil, že je nárok na 10% nebo 20% z ceny, ale neřikal nic konkrétního. K otázce, zda zjišťoval, jestli odměnu vypsala policie nebo soukromý majitel toho stroje, obžalovaný odpověděl, že to neví. K otázce, jak pak mohl panu L. poskytovat informace o odměně, obžalovaný uvedl, že jemu pak řekl obecně to, co zjistil. K otázce, kde se nacházel ten kůň, obžalovaný uvedl, že pan L. říkal, že někde v lese, neukázal mu ho. Ptal se, kde se nachází, ale on nebyl sdílný. K otázce, zda mu řekl důvod, proč mu to nechce říct, obžalovaný uvedl, že jej napadlo, že třeba odměnu chce sám a bojí se, aby tu odměnu nedostal obžalovaný. K otázce, zda čte tzv. svodky, obžalovaný sdělil, že člověk si je přečíst sice může, zjistí, co se děje v obvodu, ale i v té době už se svodky

nečetly. A když je čas, tak v rámci služby se člověk seznámil s hovorem s kolegy. K otázce, zda se seznamoval se svodnými událostmi, obžalovaný odpověděl, že v té době v hovoru s kolegy k žádné takové informaci nedošel, ani nečetl, že by něco takového v jejich obvodu bylo. K otázce, jaké možnosti má jako policista ověřit si, zda se nějaká věc hledá, nebo jestli ohledně jí byl spáchán trestný čin, obžalovaný odpověděl, že v té svodce by to mohl člověk nalézt, co se týče elektronického systému - pokud zná člověk výrobní číslo, tak taky. K otázce, zda existuje tedy nějaká databáze, kde se mohl dozvědět, jestli ten poznatek o železném koni je relevantní, obžalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že neměl ani výrobní číslo, ani přesně nevěděl, o co se jedná, domníval se, že jde o sochu. L. se ptal, co to je, ale nechtěl mu říci podrobnosti. K otázce, co říkal Č. po telefonu po zadržení pana L., obžalovaný sdělil, že to už si po 3 letech nevzpomene. K otázce, v jakém duchu hovořili, co Č. říkal třeba o zadržení L., obžalovaný uvedl, že protože mu říkala, že L. zadrželi, tak se mu to spojilo, že to bylo zřejmě v souvislosti s koněm, o kterém hovořil. Z celé situace měl pocit, že mu chtějí nějak uškodit, a bál se, aby mu nějakým výmyslem neuškodili ještě víc, tak jí říkal, vzhledem k tomu, že neměl žádnou informaci, tak neměl co sdělovat, tak říkal, že od něj to nikdo nemá, protože on neměl, co by říkal. Obával se, aby při tom, že by si mysleli, že dělal svou práci, aby mu nechtěli ještě nějakým způsobem uškodit. Nerozuměl celé věci, nerozuměl, proč mu neříká podrobnosti, proč ho vezl pod Dobrou vodu, když tam ta věc v lese nebyla, měl z toho špatný pocit. K otázce, jak by mu měli ublížit, čeho se bál, obžalovaný uvedl, že se bál, aby si na něj něco nevymysleli, např. v obžalobě je napsáno, že mu měl dávat uniformy – to může odpřisáhnout, že mu nedal ani neprodal žádnou uniformu, a takto se bál, aby mu neuškodil nějakým výmyslem. Nebál se ničeho konkrétně, ale jsou tam věci, které 100% nejsou pravda. K otázce, zda měl L. důvod mu nějak ublížovat, činit mu nějaké příkoří, obžalovaný odpověděl, že neměl důvod, ale protože byli známí, tak si třeba myslel, že když řekne, že o tom obžalovanému řekl, tak se z celé věci vyviní. K otázce, jak často se s L. vídali, obžalovaný sdělil, že ne často, nebyli přátelé, určitě se nevídali např. každý týden. Vztah s H. měli dříve, než poznal L. jako jejího souseda. Kdy se rozešli, to si nepamatuje, ale i potom k ní jezdil, měli přátelské vztahy. K otázce, zda měl nějaké majetkové vztahy s panem L., obžalovaný uvedl, že přesné časové období neví, jednou od něho koupil starý kabel a starý zrezlý hever. Ptal se, odkud je má, tvrdil mu, že to 100% nepochází z trestné činnosti a vzhledem ke stavu věci, kdy měl skoro nulovou hodnotu, se tomu dalo věřit, navíc se tam válely před domem. K otázce, jestli ví, kdo pracuje na SKPV v Jablonci – zná operativce majetkové trestné činnosti, obžalovaný uvedl, že neví, kdo konkrétně tam sedí, ale policisty zná. Samozřejmě, že ví, jak se tam dovolat a kdyby měl konkrétnější poznatek, tak by šel cestou nadřízeného, který by jej předal na SKPV.

Svěděk J. L. u hlavního líčení uvedl, že obžalovaného zná, je to známý, ví o sobě. Už je to dlouho, tenkrát přijeli, sháněli nějaké kolo kradené a pan S. nechal u nich telefonní číslo, kdyby svědek něco věděl, aby zavolał. Svědek nebyl doma, mamka to telefonní číslo na papírku dala k lékařským zprávám, se kterými jezdil do Vysokého nad Jizerou do nemocnice s rukou. Když jel do toho Vysokého, rozbilo se mu auto. Myslel, že to telefonní číslo je kamarád v Liberci, zavolał na něj, aby řekl bráchovi, aby pro něj přijel. On nevěděl, o koho jde, takhle se s obžalovaným seznámili. Občas se stýkali. Obžalovaný za ním třeba přijel na Proseč, kde má svědek maminku. Nechodili spolu na pivo, ani za holkami, nebyli kamarádi. K otázce, proč za ním obžalovaný jezdil, svědek uvedl, že vypomáhal u svého známého nebo kamaráda někde v nějaké dílně, zařizoval nějakou dílnu. K otázce, zda mu něco říká tzv. „železný kuň“, svědek uvedl, že to potřeboval pomoci on. Takže poprosil obžalovaného, aby mu pomohl toho koně nějakým způsobem vrátit zpátky. Kdyby šel se svojí minulostí na policii... K otázce, co se stalo s tím koněm předtím, svědek odpověděl, že kuň

byl na určitém místě, on ho chtěl vrátit majiteli. Ten kůň byl u bratrance paní C [REDACTED], u pana B [REDACTED]. K otázce, kdy o to obžalovaného poprosil, svědek sdělil, že den nebo dva dny předtím, než byl svědek zatčen policií. Ten večer byl za B [REDACTED], tam se dozvěděl, že už je kůň pryč, u J [REDACTED], protože B [REDACTED] ho odvázel. Tak požádal B [REDACTED], jestli by nemohl zařídit, aby toho koně mohl odtamtud nějakým způsobem dostat, že by ho odvezli do Jablonce. To se bavili osobně, byl za ním. K otázce, zda si ohledně toho telefonovali s B [REDACTED], svědek odpověděl, že si telefonovali. K otázce, co bylo pak, svědek odpověděl, že pak neví, pak byl z toho obviněný. Nějak to vyplynulo do ztracena, co se domlouvali s panem B [REDACTED]. Svědka zadrželi, kůň tam zůstal. K otázce, proč poprosil obžalovaného, svědek uvedl, že svědek byl požádán, aby odvezl z Josefova Dolu vozík. Zapřáhli mu ho, on ho odvezl a zjistilo se, že vlastně ukradl koně. Ale aniž by ho chtěl ukrást, proto ho chtěl vrátit zpátky. Vlastně se ztratil i ten vozík a on ho našel. Zavolał policii, ta to s ním ani nese-psala, pak volal svému právnímu zástupci, že musí zajít na policii, aby to s ním se-psali. Tak tam zašel. Pak se ten vozík ztratil. K otázce, komu to chtěl vrátit, kam a jakým způsobem, svědek uvedl, že prostřednictvím policie. Nechtěl tam jít osobně. K otázce, jaké kroky udělal, svědek sdělil, že požádal obžalovaného, jestli by to nemohl nějakým způsobem vrátit zpátky. Zavolali si, svědek za ním přijel na policii, na parkoviště. Jel na parkoviště před policii, ul. 5. května, v Jablonci. Tam se setkali, promluvili spolu, odtamtud jel svědek za B [REDACTED], to je všechno. Předtím obžalovanému volal. On říkal, ať přijede. Chtěl pomoct vrátit toho koně, že s tím nemá nic společného, že ho ukradl, ale nechtěl ho ukrást a jestli by ho nemohl nějakým způsobem vrátit zpátky. K otázce, co obžalovanému řekl o tom železném koni, svědek uvedl, že řekl, že ví, že ten kůň je kradený, a že chce, aby se vrátil zpátky. K otázce, zda obžalovanému řekl, co to je ten železný kůň, svědek sdělil, že obžalovanému řekl, že jde o železného koně – nějaký pásák. K otázce, zda obžalovanému řekl nějaké okolnosti, za jakých byl kůň odcizen, kdo u toho byl, svědek uvedl, že obžalovaný detaily nevěděl, akorát věděl, že je to kradený. K otázce, co mu řekl obžalovaný, svědek uvedl, že řekl, že se nějakým způsobem pokusí, ale že by ho potřeboval dostat tady do toho okresu. Neřekl z jakého důvodu, svědek se neptal, byl rád, že by se ten kůň vrátil zpátky. K otázce, zda mu obžalovaný řekl nějaké místo, když říkal, že je potřeba dostat koně do toho okresu, svědek odpověděl, že k bývalé porodnici, když se vyjíždí z Jablonce. K otázce, zda ukazoval přímo kde, svědek sdělil, že z parkoviště od té policie svědek odvezl obžalovaného na to místo, k té porodnici, které svědkovi obžalovaný ukázal. K otázce, kdy se to mělo uskutečnit, svědek uvedl, že co nejdřív. Pak jel svědek za panem B [REDACTED] a zjistil, že už toho koně nemá. Obžalovaný pak byl na cvičení. Svědek uvedl, že si nepamatuje, jestli informoval obžalovaného, že se to neuskuteční. K obsahu telefonického rozhovoru (č.l. 48 trestního spisu), který byl svědkovi předestřen, svědek k otázce, co obžalovaný myslí tím, že zhruba něco vymysleli (čas 15.5.2012, 21:59:24), svědek odpověděl, že asi to místo, kam se ten kůň má převést. K obsahu SMS (č.l. 49 trestního spisu), svědek k otázce, co se myslí tím „tu oslavu“, svědek odpověděl, že obžalovaný byl na cvičení. Kůň nebyl u B [REDACTED]. Takže až se vrátí, tak mezitím toho koně B [REDACTED] dostane od J [REDACTED] nějakým způsobem. Tou oslavou myslel tady to, mluvil o tom koni. Neví, proč to psal tak složitě. K otázce, zda o tom, které osoby se podílely na odcizení koně, řekl obžalovanému, svědek uvedl, že ne, jenom to, co už řekl soudu, obžalovaný se ptal, jestli v tom má svědek také prsty, kdy mu svědek sdělil, že ne, že to opravdu nechtěl ukrást, neřekl mu, kdo koně ukradl. K otázce, zda koně někdy řešili i na Proseči, svědek uvedl, že ne. K otázce, zda jejich rozhovoru s obžalovaným ohledně koně byla přítomna M [REDACTED] Č [REDACTED], svědek uvedl, že je to možný, není si jistý, každopádně o tom věděla. K otázce, co M [REDACTED] Č [REDACTED] řekl, svědek sdělil, že když byl zadržený, řekl jí, aby vyhledala obžalovaného, bylo to, když svědka vezli z policie na soud, čekala před soudem. Neví, jestli ho nějakým způsobem kontaktovala. Dále svědek uvedl, že o majiteli železného koně mu bylo známo, to, co mu říkal B [REDACTED], že je to nějaký padesátiletý pán, a že si to vzal

na úvěr. Neví, jestli o tom mluvil s obžalovaným, svědek to každopádně chtěl vrátit. O majiteli železného koně řekl obžalovanému, že je to někdo z Josefáče (Josefův Důl). Pokud jde o to, na čem se s obžalovaným domluvili ohledně vrácení železného koně, svědek uvedl, že ho chtěl vrátit přes obžalovaného, přes policii, obžalovaný měl požadavek, aby se ten kůň dostal do okresu Jablonec. K otázce, jakým způsobem to mělo proběhnout, sdělil svědek, že se kůň měl dostat do okresu Jablonec. K otázce, kdo měl koně najít, vrátit, svědek uvedl, že si myslel, že si obžalovaný udělá u nadřízeného „áčko“ v práci. Jestli měl koně najít přímo obžalovaný, to neví. Pokud jde o to, zda je mu známo, že za nalezení stroje byla vypsána nějaká odměna, svědek odpověděl, že to ví. Říkal to i B█████, že je nějaká odměna na něj. Svědek obžalovanému řekl, že je vypsána odměna. Odměna byla 30 nebo 40 tisíc. Pokud jde o to, jestli obžalovanému říkal, kde se kůň zrovna nachází, tak to mu říkal – Dlouhé Mosty, pokud jde o to u koho, obžalovaného to vlastně nezajímalo, chtěl, aby se to dostalo sem. K otázce, zda se bavil o železném koni s M█████ Č█████ ještě před jeho zadržením, svědek uvedl, že asi jo, určitě. K otázce, co jí řekl, svědek sdělil, že to nijak netajili. Na parkovišti, když se setkal s obžalovaným, M█████ Č█████ nebyla. Pokud jde o to, jestli řešili toho koně někdy na Proseči za účasti M█████ Č█████, svědek uvedl, že to neví, myslí, že ne, ale M█████ o tom věděla, o tom problému. Když to řešili spolu, tak tam nebyla. K otázce, co se mělo slavit, když v SMS hovoří o oslavě, svědek uvedl, že měl na mysli toho koně, byl to jenom slovní obrat. K otázce, když dojeli k porodnici, proč se vraceli nazpátek, svědek odpověděl, že odvázel obžalovaného zpátky do práce. Pak jel za B█████. K otázce k rozhovoru, kde mu obžalovaný říká, že už zhruba něco vymysleli, na co to navazovalo, o čem to hovořil, svědek uvedl, že asi o tom koni. K otázce, jestli už se o tom předtím někde bavili, že obžalovanému bylo známo, že chce svědek vrátit nějakého koně, svědek uvedl, že myslí, že mu to říkal v autě, jestli je možný to nějakým způsobem vrátit. K otázce, zda těch jednání ohledně koně bylo víc, ne jen to, jak přijel za obžalovaným na služebnu, svědek uvedl, že ano. K otázce, kde probíhala ta jednání předtím, svědek uvedl, že myslí, že v autě, krátce předtím.

Byť je sporné, zda lze číst podle § 211 odst. 6 trestního řádu úřední záznam o podání vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu v případě osoby, která byla v hlavním líčení již vyslechnuta jako svědek, soud má za to, že trestní řád čtení úředního záznamu podmiňuje toliko souhlasem obžalovaného a státního zástupce (příčemž zároveň není možná tzv. fikce souhlasu obžalovaného ve smyslu ustanovení § 211 odst. 1 trestního řádu a výslovného souhlasu obžalovaného je tak potřeba ve všech případech), které byly v tomto případě dány, a není potom žádného důvodu, proč by úřední záznam o podání vysvětlení nemohl být v hlavním líčení čten a použit jako důkaz. Soud proto provedl důkaz úředním záznamem o podaném vysvětlení J█████ L█████ ze dne 10.4.2013 na č.l. 96-99 a na č.l. 100-104 trestního spisu.

V úředním záznamu o podání vysvětlení ze dne 22.3.2013 na č.l. 96 – 99 trestního spisu J█████ L█████ uvedl, že policistu M█████ S█████ zná delší dobu od vidění, ví, že slouží na obvodním oddělení policie v Jablonci nad Nisou. Asi před 2 roky tento policista vyšetřoval krádež jízdního kola, které bylo odcizeno jeho kolegyni. Potom neoficiálně rovnal sousedské spory v bydlišti matky J█████ L█████ a při té příležitosti tam nechal na sebe telefonické spojení s tím, že se má J█████ L█████ ozvat kvůli tomu jízdnímu kolu. Asi si myslel, že s tím má něco společného. Ví, že v té době policista S█████ chodil za jednou holkou nedaleko místa bydliště své matky. J█████ L█████ jednou volal na toto telefonní číslo s tím, že chtěl původně zavolat M█████ D█████, kterého má uloženého jako M█████ a místo M█████ volal M█████. Mluvil s tím člověkem v domněnání, že se jedná o D█████ a při tom hovořil s policistou M█████ S█████. Jednalo se o to, že potřeboval odvézt z Vysokého nad Jizerou domů do

Jablonce nad Nisou. Policista M. S. mu pomohl s tím, že zařídil jeho odvoz, a to tak, že S. telefonicky zavolal M. Č., jeho družce, která jej odvezla domů. Podotkl, že měl ve Vysoké zapůjčený telefon na jeden hovor, a jak uvedl, volal M. S. v domnění, že je to M. D. Pak mu M. řekla, že jí sháněl policista, který předával vzkaz, aby ho odvezla. J. L. se ještě divil, proč jí sháněl policista, neboť se stále domníval, že mluvil s M. D. J. L. tedy zavolal tomu policistovi M. S. s tím, že mu poděkoval za to, že zařídil jeho odvoz a ještě mu řekl, že mu za to koupí flašku. Později byl S. v bydlíšti matky J. L. na adrese V Lukách v Horní Proseči, kde řešil to jízdní kolo. Tam se J. L. se S. sblížil, S. ho několikrát navštívil v bydlíšti jeho matky. Byl tam, i když byl ve službě, byl tam v uniformě a v policejním autě. Někdy v dubnu roku 2012 došlo k tomu, že J. L. oslovil kamarád S. s tím, aby jim pomohl odvézt přívěsný vozík, protože měl za vozidlem VW Transportér závěsné zařízení. J. L. odvezl přívěsný vozík, na kterém byl naložen stroj tzv. „železný kůň“ z Josefova Dolu přes Albrechtice do Lučan, kde zastavili, J. L. odpojil přívěsný vozík s tím koněm. Ještě ten samý den znovu zapřáhl vozík s tím koněm za VW Transportér a odvezl do Jablonce nad Nisou k S. do garáže. Asi po měsíci, přesně neví, mu S. řekl, že má kupce na koně, půjčil si auto a chtěl to odvézt. J. L. mu pomohl a odvezli to na Dlouhý Most. S. měl mít kupce na koně někde v Liberci. J. L. měl za pomoc přislíbeno 3.000,- Kč, ale nedostal nic. Teprve později se dozvěděl, že ten kůň byl kradený, takže mu došlo, že by asi mohl mít problém. Jel tedy na Dlouhé Mosty za M. B. se nějak domluvit, aby se ten kůň vrátil. Neví přesně kdy, ale mluvil s M. S. a říkal mu, že ví o nějaké věci, která je asi kradená, a že by bylo dobré, aby se ta věc vrátila, řekl mu, že jde o železného koně, že tomu majiteli je kolem 50 let a že má na to úvěr, který splácí, a že za nález koně vypsá odměnu. J. L. řekl M. S., že ten kůň je ve Fabrice u J. a M. mu odpověděl, že to ani nechce vědět, ať to někde zahodí. J. L. mu řekl úplně všechno, i kdo to vzal, tedy jména. Řekl mu, že toho koně má C., dále mu ještě řekl jména S., W. S. říkal, že to ani nechce vědět. Nevzpomíná si po jaké době, M. zavolal a dali si schůzku u budovy policie v ulici 5. Května v Jablonci nad Nisou. J. L. tam přijel VW Polo, M. vyšel z budovy policie, sedl si k němu do auta. Ví, že to bylo večer, byla už tma, M. byl v uniformě, ale neví, jestli byl ve službě, občas na policii přespával. V autě se domluvili, že by ho J. L. přetáhl z Liberecka někam na Jablonecko, kde by ho M. nebo jiný policista jakoby našel. Potom spolu jeli směrem na výpadovek na Prahu, kde si ukázali místo, kde toho koně odloží. Jednalo se o místo v lesíku po levé straně za budovou bývalé porodnice. Potom by dal vědět M., že tam kůň je a on by ho našel. Bylo to plánováno na dobu, kdy by měl M. službu. M. odvezl nazpátek do práce. Myslí, že druhý den nebo krátce na to M. S. odjel na nějaké třídní cvičení. O tom mu říkal, že pojedě pryč. Takže se domluvili, že by toho koně zařídili, až se vrátí ze cvičení nebo že by to našel jakoby kolega. Myslí, že hned druhý den po té schůzce nebo ještě další den ho (J. L.) policie ráno zadržela a vyslyšala ohledně krádeže železného koně. Když ho pustili, tak mu M. říkala, že se pokoušela M. volat kvůli tomu, co se děje a on jí buď nebral telefon, nebo s ním možná mluvila, už neví přesně. Asi po měsíci nebo dvou od propuštění z policie, J. L. náhodou objevil přívěsný podvalník, na kterém předtím vezli toho koně, a to v Janově. Zavolal policistu, kterému řekl, že je to ten, na kterém byl kůň převážen. Asi po deseti minutách policista vyšel z domu a řekl mu, že nemá nic dělat a snažil se mu vyvrátit to, že se jedná o podvalník, na kterém odvezl koně. Později na policii mu ten stejný policista dal pouze nějaké písemné potvrzení, že něco oznámil. Vozík pak zmizel. V úředním záznamu o podání vysvětlení ze dne 19.6.2013 na č.l. 100 – 104 trestního spisu J. L. uvedl, že v době, kdy došlo k odcizení koně se s M. S. stýkali tak dvakrát týdně. K záznamu hovoru ze dne 15.5.2012, 15:32 hod. (L. volá S.) uvedl, že se domluvil s M.

S██████, jak to udělají, aby se ten kuň našel. M██████ mu na to říkal, že se musí poradit s kolegou, jak to udělat, aby se ten kuň dostal, M██████ říkal, že ten kuň se musí najít v Jablonci, že nemůže do jiného okresu. J██████ L██████ mu totiž předtím říkal, že je na Dlouhých Mostech. K záznamu hovoru ze dne 15.5.2012, 21:59 hod. (S██████ volá L██████) J██████ L██████ uvedl, že přijel na to parkoviště u policejního oddělení. Když tam byl, tak M██████ prozvonil a on za ním přišel. Jestli byl v uniformě nebo v civilu, to si již nepamatuje. Když M██████ S██████ přišel, tak říkal, že to řešil s kolegou a prý je to opravdu potřeba dostat do Jablonce. Řekl J██████ L██████, že mu ukáže místo, kam toho koně má odstavit. Jeli kolem bývalé porodnice ven z Jablonce a po levé straně je odbočka ke sjezdovce. Tam mu ukázal, aby toho koně odstavili do křoví, aby ho našel někdo jiný. Říkal mu, že to musí udělat ještě ten večer, nebo až později, protože má M██████ S██████ nějaké soustředění. Žádné jméno kolegy neřikal. J██████ L██████ mu říkal, aby jel s ním na Dlouhé Mosty za tím M██████ B██████, aby viděl, že to je opravdu tak, že toho koně chce J██████ L██████ vrátit, M██████ S██████ mu řekl, že nepojede, nechce raději nikoho vidět. M██████ tedy odvezl zpátky na oddělení, kde ho vysadil. Domluvili se, že mu dá vědět, až tam ten kuň bude. Poté jel J██████ L██████ za M██████ na Dlouhé Mosty a zde zjistil, že zde už kuň není. M██████ mu řekl, že ho s C██████ odvezl na vozíku k J██████. S M██████ se domluvil, že toho koně tedy převezou a až ho bude mít, tak ať zavolá, že ho převezou. M██████ říkal, že má známého policistu, který je ve službě teď a pak bude až za tři dny. Říkal, že toho koně musí dostat do Jablonce. K otázce, jaké informace o odcizení koně předal M██████ S██████, J██████ L██████ odpověděl, že M██████ asi po týdně nebo dvou od té krádeže říkal, že ví, kde je kuň, který byl odcizen. Vysvětlil mu, že jde o stroj na tahání dřeva, že by na něj měla být finanční odměna a že je z Josefova Dolu a nyní je na Dlouhých Mostech. M██████ S██████ mu řekl, že se poradí.

Svědkyňe M██████ Č██████ u hlavního líčení uvedla, že obžalovaného zná. Teď se nevidají, dřív se znali přes jejího bývalého přítele J██████ L██████ – v současné době už není její přítel, je to už delší dobu, neví přesně. Bývalý přítel půjčil někomu auto, jména neví, mělo se to odvézt do Liberce, pak to řešil nějakým způsobem s kolegou. Věděla o tom, u čeho seděla, co slyšela. Jinak se o tom nebavili. Řešilo se, kde to je, jak se to vrátí. K otázce, jak se k tomu pan L██████ dostal, svědkyně sdělila, že někomu půjčil auto, u toho vůbec nebyl. V té době s ním žila, ví, že auto půjčoval. Někomu půjčil auto, asi se stalo něco s tím koněm. Pak se to řešilo tady s kolegou, tím myslí pana S██████. Ten se asi nějakým způsobem dopátral, kdo, nebo jak, nebo byl předvolaný, neví. Řešil to s ním pan L██████. K otázce, u čeho byla, když to spolu řešili, svědkyně odpověděla, že byla vždycky nějak u těch rozhovorů. Přesně si to nepamatuje, jsou to tři roky. Řešili spolu spoustu věcí, určitě se řešilo nějaké navrácení, to 100%. K otázce, kdo to měl vrátit, svědkyně uvedla, že si to nevybavuje. Proběhla tam i dokonce nějaká odměna, nějaké peníze, s tím jestli přišel tady kolega (obžalovaný), jak by pochopila, neví. K otázce, kdo by dostal odměnu, svědkyně uvedla, že jak pochopila, tak pan S██████. Neví za co, byla vypsána nějaká odměna. L██████ zjistil, kde to má údajně být, nebo u koho, nebo to mělo být u té C██████ v Liberci, nebo kde bydlí. L██████ zjistil, kde je ten kuň. Datum, kdy byl J██████ L██████ zadržený, neřekne přesně. Ví, že J██████ L██████ pak našel i ten vozík nějaký, na kterém měl být údajně ten kuň, pan L██████ to hlásil, byli u toho policajti ze Mšena a ti nechtěli udělat záznam. Pak ho teda udělali, jeli to tam nafotit, mezitím ten vozík zmizel. K otázce, co konkrétně se řešilo ohledně odměny za železného koně, svědkyně uvedla, že ví, že se pan L██████ docela rozčiloval, asi to neproběhlo tak, jak mělo, neví. Měli něco mezi sebou. K otázce, co mu na to řekl obžalovaný, svědkyně sdělila, že pouze ví, že tam několikrát vykřikl, že „tady to si odsedět nepůjde“. Ohledně železného koně spolu J██████ L██████ a obžalovaný řešili to navrácení, nebo jakým způsobem to udělat. K tomu, že J██████ L██████ půjčil auto, svědkyně dále uvedla, že půjčil dodávku. Potom byl doma, měl vypnutý i telefon, takže ten dotyčný, kdo volal, ten kluk volal na její telefon, takže ona mu předala

telefon – někdo chtěl půjčit auto. K otázce, proč železného koně řešil pan L■■■■, když jenom někomu půjčil dodávku, svědkyně odpověděla, že pak se to po nějaké době asi začalo řešit, nebo on byl obeslaný, už si to nepamatuje. S tím autem se mělo něco stát při tom půjčení. Pan L■■■■ byl podrážděný. Pak se spojil telefonicky s obžalovaným, převážně u toho byla, přijel za ním na Proseč, na jeho trvalý pobyt, kde byla. Mluvili spolu po telefonu, pak se viděli osobně, u toho byla. K otázce, co obžalovaný a J■■■■ L■■■■ řešili, svědkyně uvedla, že neví, už si to nevybavuje, furt se to motalo kolem toho. K otázce, zda někdy volala s obžalovaným, svědkyně odpověděla, že volala. Taky určitě něco ohledně toho řešili. Řešili spoustu věcí. Jestli něco řešili ohledně koně, nedokáže říci, asi něco proběhlo. K otázce, co vlastně věděla o tom železném koni, svědkyně uvedla, že věděla to, u čeho byla, o čem se bavili. Byla asi u všech jejich rozhovorů. K otázce, na čem se domlouvali, svědkyně uvedla, že jak pokračovat, nebo co udělat pro to, aby se to nějakým způsobem dalo do pořádku. Pan L■■■■ oslovil pana S■■■■, co má dělat. Řešilo se to. Proběhla tam nějaká odměna. Pak ví, že to bylo jinak, že se rozčiloval pan L■■■■. K otázce, jak chtěli získat odměnu, svědkyně sdělila, že asi tím vrácením. S tím, že by to vrátil pan S■■■■. On by mu to asi nějakým způsobem připravil a ten by to vrátil, nebo tak nějak to po něm chtěl. K otázce, jakým způsobem to měl obžalovaný vrátit, svědkyně uvedla, že by se ti dalo na nějaké místo, nějaké místo tam padlo, měl to najít pan S■■■■, to se domlouvali u nich doma, na Proseči. K otázce, jak to dopadlo, svědkyně odpověděla, že ten kůň se vrátil. Řekla by, že ti dva u toho nefigurovali. K otázce, o jakém koni se mluví, svědkyně uvedla, že něco na dřevo, neví, jak to vypadá, není to živé. Nepamatuje si, jakou hodnotu má ten železný kůň, hodně, asi necelých půl miliónu. K otázce, jestli se s ním pan L■■■■ bavil o tom, kolik je odměna za koně, svědkyně uvedla, že tak neví, jestli pan L■■■■, ten by asi těžko o té odměně věděl, to se asi muselo odehrát, když ten majitel nebo kdo podal trestní oznámení, jestli on dal tu odměnu, nebo kdo, takže se to sdělilo asi na policii. Fakt neví, kolik to asi mělo být. Nízká nebyla, ale částku neřekne. K otázce, jak se pan L■■■■ seznámil s obžalovaným, svědkyně uvedla, že si to přesně nevybavuje. Určitě přes toho souseda, jak tam bydlí. K otázce, zda se s ním setkala jako s policistou ve službě, svědkyně uvedla, že ano, jednou. Bylo to kvůli rozbitému oknu v Opletalově ulici na Štědrý den. K otázce, jak často navštěvoval ji nebo pana L■■■■ obžalovaný, svědkyně sdělila, že ji osobně ne, pana L■■■■ docela často – asi jednou týdně, 2x týdně. Neví, co spolu dělali, povídali si. K otázce, kde železný kůň byl, svědkyně uvedla, že někde v Liberci, u té C■■■■. K otázce, zda to mělo být schováno v nějakém objektu, svědkyně uvedla, že někde v Dlouhých Mostech. K otázce, zda se řešilo to, kde to je a jak se to vrátí, jak to chtěl pan S■■■■ a pan L■■■■ vrátit, svědkyně uvedla, že pan L■■■■ oslovil pana S■■■■, aby z toho nebyl problém. On tu minulost nemá zrovna barevnou, zastávat se ho nebude. K otázce, kdo to vymyslel, jak se to vrátí, svědkyně uvedla, že by řekla, že pan S■■■■. Tam byla iniciativa, že by to proběhlo nějak přes něj, padla tam i nějaká odměna. Tam už se rozcházel, co si matně pamatuje. Tam už v tom viděl, že tomu nevěří, aby to na něj nebylo nějakým způsobem narafičený, byl nervózní, doslova „já si tady to odsedět nepůjdu“. Prostě „v tomhle jsem nevinně.“ K otázce, zda J■■■■ L■■■■ říkal panu S■■■■, kdo to udělal, svědkyně uvedla, že myslí, že jména tam padla. K otázce, co udělal pan S■■■■, když měl tyhle informace, svědkyně uvedla, že neví, jestli se tam jeli podívat. Opravdu si to nevybavuje. Odjel s tím, že se to bude nějakým způsobem řešit. K otázce, jak to měli domluvené ohledně té odměny, když říkala, že pan S■■■■ by měl tu odměnu dostat, svědkyně uvedla, že tak to pochopila, pokud jde o to, co by z toho měl pan L■■■■, tak asi nic, jemu šlo o to, aby se to vrátilo, aby to nebylo na něj. Na otázku, jak se to vyvíjelo, dál, co se stalo po zadržení pana L■■■■, svědkyně uvedla, že to bylo asi, když ho zadrželi s těmi dalšími – má pocit S■■■■ a nějakí lidé, nevybavuje si je. K otázce, zda byl pan L■■■■ nějakým způsobem postižen za ten skutek, odsouzen, svědkyně uvedla, že by řekla, že ne. Nebo něco proběhlo – on je tam snad vedený jako obviněný. Neví. Matně si to vybavuje, teď neví ty jména. Takže je to celé na něj.

K otázce, zda obžalovaný věděl, co je to za koně, svědkyně uvedla, že asi určitě, určitě. K otázce, zda jí pan L. vysvětlil funkci toho koně, o co vlastně jde, svědkyně uvedla, že prostě nějaký kůň na dřevo, neví, k čemu slouží, stroj. K otázce, zda si pamatuje, kdo jim volal, že chce půjčit auto, svědkyně uvedla, že to neví, později se to dozvěděla, přesně neví, ví, že tam figuroval myslí S. a ještě nějaké jméno.

V úředním záznamu o podání vysvětlení ze dne 22.3.2013 na č.l. 91 – 95 trestního spisu M. Č. uvedla, že policistu, o kterém vík, že se jmenuje křestním jménem M., občas vídala, když třeba přijel za P. (J. I.), zpravidla k domu P. matky na Horní Proseči. Jezdil tam totiž za nějakou slečnou a při té příležitosti se tam párkrát sešli. V roce 2012, pár týdnů předtím, než J. I. policie zavřela, mu někdo volal, P. řekl, že nějaký známý potřebuje něco dodávkou odtáhnout. Mohlo to být pár dní poté, co to odvázel, tak přišel vytočený, protože se asi někde doslechl, že někdo prodává tu věc, kterou měl on převážet. Rozčiloval se, že ti lidé mu řekli něco jiného, než byla skutečnost. Začal řešit, že tu věc bude muset najít, aby se vrátila majiteli. Na to konto se spojil s tím policistou M. a chtěl se s ním poradit, jakým způsobem to vyřešit, aby z toho neměl nějaký problém. Ví, že jednoho dne se M. zastavil na Proseč, protože mu buď P., nebo dokonce ona, volali a právě kvůli tomuto se chtěli sejít a poradit. M. přijel a P. mu vylíčil, co se stalo a jaká je situace. M. Č. stála u toho. Už si nepamatuje, jestli mu P. říkal, že tu věc, měl to být nějaký kůň. P. mu říkal, že toho koně, což měl být, jak zjistila, nějaký bagřík nebo něco takového, odvázel. Ví, že P. M. říkal, že ten kůň je asi veden jako ukradený a chtěl, aby ho policie zajistila a vrátila majiteli, aby z toho nebyl nějaký problém. To byl hlavní důvod, proč se P. na toho M. obrátil. Ví, že P. po M. chtěl, aby zajistil toho koně. U toho rozhovoru nebyla až do konce, takže přesně neví, na čem se dohodli, ale asi zřejmě na tom, že to M. nějakým způsobem zařídí, nebo se s někým poradí, aby policie toho koně zajistila. P. M. říkal, že se za to zavítit nenechá a chce, aby to policie vyřešila. Když se nic nedělo a P. nikdo ani nekontaktoval, přestože P. čekal, že se mu někdo kvůli tomu ozve, tak M. Č. ještě buď ten večer, nebo druhý den, M. volala, ale on jí telefon vůbec nevzal. Zda P. říkal M., kde je ten kůň, to neví. Jednoho dne jí P. volal, že někde objevil stát ten vlek, který tu noc s koněm také odtáhl. Ví, že policisté na místo, kde ten vlek stál, přijeli a nějakým způsobem to řešili. Nakonec jel P. na policii do Mšena, doklad od policie má někde doma. Jednoho dne volala P. máma, že P. ráno odvezli na policii, M. Č. z toho byla špatná, tak volala i M., aby jí kdyžtak řekl, co se vůbec děje. Když se mu dovolala, tak mu říkala, že P. je zavřený a jestli by nezjistil, o co vůbec jde. On jí říkal, že je na nějakém cvičení, že to momentálně zjistit nemůže. I po P. propuštění, se s M. několikrát bavil, protože byl naštvaný. Ona byla u jednoho rozhovoru mezi P. a M., který proběhl rovněž na Proseči u P. mámy, kde P. M. říkal, že policii řekne nebo už řekl o tom, že M. o tom koni říkal a že se s ním radil, jak toho koně zajistit nebo jak v tom případě postupovat. Na to se M. tvářil divně a asi mu to bylo nepříjemné.

U hlavního líčení byl čten úřední záznam o podaném vysvětlení M. B. (č.l. 105 – 108 trestního spisu), který uvedl, jméno J. I. mu nic neříká, ale pokud jde o lidi, kteří byli zapojeni do manipulace s tzv. železným koněm, tak tam muž jménem P. byl. Dále uvedl, že o tom, že je stroj, tj. železný kůň, kradený, se dozvěděl až zhruba dva dny před svým zadržením, předtím ho odvezl do Vratislavic v domnění, že stroj je toho muže, kterému ho vezl. S odstupem času si již nevzpomíná, zda přišel on za tím P., nebo P. za ním, ale asi dva dny před zadržením si telefonovali a osobně se setkali a řešili vrácení koně. Pokud si vzpomíná, tak k žádnému konkrétnímu řešení nedošli. K přehrávanému rozhovoru (záznam hovoru ze dne 15.5.2012, 15:18 hodin, B. volá I.) M. B. uvedl, že to

odpovídá tomu, co říkal. Dostal od známé nějaké informace o tom, kde to mělo být odcizené, a L [redacted] se ptal, aby se ujistil. Když mu řekl, že to bylo někde u Josefače, tak to zapadalo do informací, které už dostal. Zda den tohoto rozhovoru byl první, kdy vrácení řešili, si již nevzpomíná. Na otázku, zda se L [redacted] zmiňoval, že by se vrácení zařídilo přes policii, to si nevzpomíná. Myslí, že se bavili i o variantě, že by zavolali anonymně na linku 158 a sdělili, kde se stroj nachází. Myslí, že se bavili i variantě, že by oslovili přímo toho majitele a poskytli mu informace. Pokud jde o to, zda P [redacted] uváděl, že má známého policistu, tak je možné, že nějakého známého policistu má, ale jistý si není. Není si jistý, ale pokud si vzpomíná, tak také padla možnost, že by stroj odvezli někam do Jablonce a tam ho nechali. Vzhledem k velkému časovému odstupu si však není vůbec jistý.

U hlavního líčení byl čten úřední záznam o podaném vysvětlení T [redacted] S [redacted] (č.l. 114 trestního spisu), který uvedl, že se J [redacted] L [redacted] před ním nikdy nezmiňoval, že by se stýkal s nějakým policistou, nebo že by nějakého policistu blíže znal. Pokud jde o krádež stroje z Josefova Dolu, pro kterou je také trestně stíhán, tak krátce předtím, než byli zadrženi policií, se I [redacted] zmiňoval, že je na vrácení stroje vysána odměna, a že plánuje stroj vrátit tak, aby dostal odměnu od majitele. K tomu měl nějakým způsobem pomoci nějaký policista. Jaký policista to měl být, to neví.

Z úředního záznamu o podaném vysvětlení por. Bc. D [redacted] H [redacted], nrap. O [redacted] P [redacted], por. M [redacted] J [redacted], DiS., Mgr. Bc. R [redacted] Š [redacted], npor. Bc. T [redacted] S [redacted], DiS, npor. Bc. D [redacted] K [redacted] na č.l. 115-116 trestního spisu bylo zjištěno, že obžalovaný svým nadřízeným ani příslušníkům SKPV, kteří věc krádeže železného koně prověřovali, nepředával žádnou informaci o odcizené věci nebo pachatelích tohoto skutku.

V úředním záznamu o podaném vysvětlení uvedli F [redacted] W [redacted] (č.l. 109 – 112 trestního spisu) a L [redacted] C [redacted] (č.l. 113 trestního spisu), že neví nic o tom, že by se vrácení koně řešilo s nějakým policistou.

U hlavního líčení byl proveden důkaz odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu akce KENTAUR 00 a KENTAUR 01 dle § 88 tr. řádu (DVD na č.l. 44 trestního spisu) a byl čten protokol o vyhodnocení odposlechu z akce KENTAUR (č.l. 45 -51 trestního spisu). Z těchto záznamů bylo soudem zjištěno, že J [redacted] L [redacted] komunikoval s M [redacted] B [redacted] o tom, že se stroj vrátí a že o tom mluvil také s L [redacted] C [redacted] (záznam z 15.5.2012 15:18:08 hod., z 15.5.2012 15:21:26 hod.), L [redacted] sděluje B [redacted], že je schopen to udělat přes člověka, přes policajty (záznam z 15.5.2012 20:36:41 hod.). Dále bylo soudem zjištěno, že obžalovaný S [redacted] byl v kontaktu s J [redacted] L [redacted]. V hovoru ze dne 15.5.2012, 15:32:36 hod., se domlouvají na osobní schůzce, kdy L [redacted] má S [redacted] prozvonit, až bude vedle a S [redacted] vyjde na parkoviště. V hovoru dne 15.5.2012 v 21:59:24 hod., S [redacted] volá ze služební pevné linky L [redacted] a říká, že už zhruba něco vymysleli a ptá se ho, jestli je v Jablonci. Domluví se na další schůzce. Dne 15.5.2012 v 22:11:48 hod. L [redacted] říká S [redacted], že už jede, S [redacted] se ptá, jestli má čekat, že půjde do sprchy, L [redacted] říká, že do deseti minut. Dne 16.5.2012 v 01:41:40 hod. informuje L [redacted] S [redacted] SMS zprávou, že ho nechce budít a že tu oslavu nechají, až se vrátí z výletu. Obžalovaný je dále v kontaktu s M [redacted] Č [redacted]. Dne 17.5.2012 v 18:30:27 hod. volá M [redacted] Č [redacted] obžalovanému, který jí říká, že je na soustředění a bude až zítra večer. Č [redacted] sděluje obžalovanému, že (J [redacted] L [redacted]) byl zadržen, načež jí obžalovaný říká, že o tom zkusí něco zjistit, ale opatrně, přes kámoše, mají odposlouchávané mobily, zkusí to. Dne 18.5.2012 volá obžalovaný s M [redacted] Č [redacted]. V 15:59:08 hod. jí říká, že se „vrátil a pozjišťoval, co šlo, P [redacted] tam byl a ještě nějaký dva a šlo něco o toho koně“. V čase 17:48:11 obžalovaný volá M [redacted] Č [redacted],

že „jestli může s něčím pomoci, stává se hned, jestli se má stavit jen na pokec, přijde zítra“. V čase 17:56:27 hod. obžalovaný říká M█████ Č█████, že „má noční a zítra má celý den volno, na ten jeho telefon raději nevolá, vždyť přece ví (Č█████), jak to je...“. Dále obžalovaný uvádí, že „jestli bude moci, tak pomůže, ale co se dozvěděl, šlo o toho koně“. Dále obžalovaný uvádí: „P█████ mi o tom taky říkal, ale ode mě určitě nikdo nic neměl.“ Č█████ uvádí, že „už to všechno vědí, že už to má na papíře“. Obžalovaný S█████ odpovídá: „Fakt bych hrozně nerad, kdybyste si mysleli, že já bych někde něco...“. Obžalovaný dále uvádí, že „se stává, pokud to bude aktuální, tak kdykoliv. Až něco vymyslí, ať mu dají vědět, ideální by bylo, kdyby měl noční, protože by ani nemusel projíždět svůj benzín.“

Z rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 9.2.2016, č.j. 15 T 205/2012-630, který nabyl právní moci dne 6.5.2016, soud zjistil, že obžalovaní J█████ I█████, A█████ R█████, T█████ S█████ a F█████ W█████ byli shledáni vinnými, že společným jednáním po vzájemné domluvě odcizili v době od 21,00 hodin dne 12.4.2012 do 07,00 hodin dne 13.4.2012 v obci Josefův Důl před domem č.p. █████, okres Jablonec nad Nisou, pásového železného koně zn. KAPSEN, v.č. 0111082, rok výroby 2011, modro – žluté barvy, v hodnotě 420.000,- včetně DPH, včetně speciálního přívěsu zn. J█████ P█████, RZ █████, VIN █████, rok výroby 2011, se zelenou plachtou, v hodnotě 55.000,- Kč včetně DPH, na které byl železný pásový kůň umístěn tak, že popsany neuzamčený přívěs odpojili od tažného osobního motorového vozidla zn. NISSAN PATROL, RZ █████, a následně jej připojili k dodávkovému motorovému vozidlu zn. VW TRANSPORTER, RZ █████, v užívání obžalovaného J█████ I█████ a z místa odjeli, a tímto jednáním způsobili celkovou škodu ve výši 475.000,- Kč ke škodě firmy M█████ Č█████, IČO : 86778455, se sídlem Aloisina Výšina 626/96, Liberec 15, dne 16.5.2012 byl odcizený pásový kůň zn. KAPSEN Policii ČR vypátrán a vrácen poškozené firmě a bylo zjištěno, že na odcizeném stroji došlo k poškození se vznikem škody ve výši 6.810,- Kč a odcizení příslušenství stroje a to gelového akumulátoru 12V/18Ah zn. EXIDEBIKE YTX 20HL v hodnotě 2.880,- Kč, hasícího přístroje 1 kg v hodnotě 348,- Kč, moto lékárničky v hodnotě 163,- Kč, svíčky zapalování zn. BS – OHV X 10 v hodnotě 140,- Kč a klíče na svíčky v hodnotě 103,- Kč, když obžalovaný J█████ I█████ se tohoto jednání dopustil přesto, že byl rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 31.7.2008 č.j. 54 T 6/2007 – 2204, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 18.5.2009 č.j. 6 To 5/2009, který nabyl právní moci dne 18.5.2009, odsouzen, mimo jiné pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, písm. b), odst. 3, písm. b) trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů, k trestu odnětí svobody tří roků a šesti měsíců se zařazením do věznice s dozorem a obžalovaný F█████ W█████ se tohoto jednání dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 6.2.2012 č.j. 2 T 124/2011, který nabyl právní moci dne 6.2.2012, odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, když bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu, čímž spáchali J█████ I█████ a F█████ W█████ přečin krádeže podle § 205 odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku jako spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku a A█████ R█████ a T█████ S█████ přečin krádeže podle § 205 odst. 1, písm. a), odst. 3 trestního zákoníku jako spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku.

Ze spisu Policie ČR č.j. KRPL-29897/ČJ-2013-1804UO bylo zjištěno, že bylo zastaveno řízení vedené s obžalovaným o zproštění výkonu, neboť odpadl důvod, jelikož nedošlo k naplnění podmínek pro zproštění výkonu služby.

Ze služební charakteristiky obžalovaného (l.č. 238 trestního spisu) bylo zjištěno, že je ve služebním poměru od 1.7.2005, kdy na OOP Jablonec nad Nisou je zařazen od stejné doby. V současné době je zařazen ve služební hodnosti vrchního asistenta (4. TT). Vykazoval

dlouhodobě středně až podprůměrné pracovní výsledky a byl hodnocen ve svojí TT jako podprůměrný, kdy i závěr jeho posledního služebního hodnocení z 28.12.2015 je „dosahuje dobrých výsledků s výhradami“. Největší problémy byly spatřovány v neschopnosti koordinovat vlastní pracovní dobu a přidělené služební úkoly. Díky tomu se u obžalovaného ve zvýšené míře projeví průtahy v práci na přidělených spisech. Za toto byl ze strany ZVO opakovaně řešen. Vždy po vytknutí závad je schopen krátkodobě zvýšit pracovní úsilí a průtahy jsou pak minimální. Jinak se jedná o aktivního a ochotného policistu. Je rovněž zařazen v Krajské pořádkové jednotce, kde je hodnocen velice pozitivně. Opakovaně bylo využito jeho jazykových schopností v anglickém a německém jazyce. Jedná se o vstřícného a aktivního policistu, který si je plně vědom osobní odpovědnosti za výsledky celého oddělení. Je vždy ochoten kolegovi pomoci a to bohužel i na úkor plnění vlastních povinností.

Opis z evidence rejstříku trestů nevykazuje u obžalovaného žádný záznam.

Soud pro posouzení věrohodnosti provedl také důkaz opisem z evidence rejstříku trestů svědkyně M██████████ Č██████████, kdy bylo zjištěno, že zde nemá žádný záznam. Z opisu evidence rejstříku trestů J██████████ L██████████ bylo zjištěno, že zde má 5 záznamů pro majetkovou trestnou činnost, poslední odsouzení je z roku 2008. Rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 9.2.2016, č.j. 15 T 205/2012-630, který nabyl právní moci dne 6.5.2016, byl opět pro majetkovou trestnou činnost odsouzen.

Soud, vycházející ze shora uvedených důkazů, které hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného ve výrokové části rozsudku. Obžalovaný trestnou činnost popřel. Hájil se tím, že jednou mu L██████████ volal, že mu chce něco říct o věci, která je někde v lese a je na ni vypsána odměna. Poté mu L██████████ telefonoval s tím, že se chce s ním sejit, ale protože se mu jeho jednání již zdálo podezřelé, tak mu řekl, ať přijede k obvodnímu oddělení. Jeli směrem na Prahu, obžalovaný se vyptával na tu věc, o které mu L██████████ nechtěl říct podrobnosti, L██████████ říkal, že se jedná o nějakého koně, a obžalovaný předpokládal, že mu ho ukáže. Zastavili v lese pod Dobrou vodou, předpokládal, že tam ta věc je, tam ale žádná taková věc nebyla, L██████████ se ptal na podrobnosti, kdo mu přesně vyplatí tu odměnu, kdy si obžalovaný nebyl jistý, jestli policie nebo majitel té věci. L██████████ mu naznačil, že ví, odkud ta věc pochází, ale neřikal mu žádné podrobnosti. Jeho chování se mu začalo zdát podivné, vysadil jej a obžalovaný si říkal, že mu snad časem řekne něco bližšího. Potom už jej kontaktovala pouze Č██████████ s tím, že L██████████ zadrželi a v té souvislosti obžalovanému došlo, že se zřejmě nějakým aktivním způsobem účastnil na krádeži toho koně, ne tak, jak mu L██████████ říkal, že ví o něčem, na co je vypsána odměna, ale nemá s tím vůbec nic společného. V práci se pak dozvěděl, že byl zadržen v souvislosti s nějakým koněm. V té době o žádné krádeži koně nic nevěděl, a protože mu L██████████ nechtěl říct nic bližšího, tak v podstatě neměl, co by oznámil a snažil se zjistit něco konkrétnějšího, poznatek byl nekonkrétní, nebyla ani jistota, jestli se zakládá na pravdě, tak se k tomu snažil zjistit více, aby, když už něco řekne, bylo něčím podloženo. L██████████ on počátku tvrdil, že s tou věcí nemá nic společného. Pokud jde o železného koně, obžalovaný se domníval, že jde o sochu.

Výpověď obžalovaného je však v rozporu s ostatními provedenými důkazy.

V hlavním líčení byl vyslechnut svědek J██████████ L██████████. Z jeho výpovědi u hlavního líčení soud k jednání, které bylo obžalovanému kladeno za vinu, zjistil, že svědek obžalovaného poprosil, den nebo dva dny předtím, než svědku zadržela policie, aby mu pomohl železného koně vrátit zpátky. Chtěl koně vrátit prostřednictvím policie. Požádal

obžalovaného, jestli by to nemohl nějakým způsobem vrátit zpátky. Svědek obžalovanému volal a on říkal, ať přijede. Svědek za ním přijel na policii, jel na parkoviště před policii, ul. 5. května v Jablonci. Tam se setkali, promluvili spolu. Svědek chtěl pomoci vrátit toho koně, uvedl, že s tím nemá nic společného, že ho ukradl, ale nechtěl ho ukrást a jestli by ho nemohl nějakým způsobem vrátit zpátky. Nesdělil obžalovanému další osoby, které železného koně ukradli. Svědek obžalovanému sdělil, že na koně je vypsána odměna, sdělil mu také, že se kůň nachází v Dlouhých Mostech, obžalovaného nezajímalo u koho, chtěl, aby se kůň dostal do Jablonce. Obžalovanému svědek řekl o železném koni, že ví, že ten kůň je kradený, a že chce, aby se vrátil zpátky. Obžalovanému řekl, že jde o železného koně – nějaký pásový stroj. Obžalovaný detaily nevěděl, pouze věděl, že je železný kůň kradený. Obžalovaný řekl, že se nějakým způsobem pokusí, ale že by ho potřeboval dostat do okresu Jablonec nad Nisou. Z parkoviště od policie svědek odvezl obžalovaného na místo, které mu obžalovaný ukázal, a to k bývalé porodnici na výjezdu z Jablonce nad Nisou směrem na Turnov, na toto místo měl být kůň převezen. Železný kůň byl u bratrance paní C ■■■■■, u pana B ■■■■■. Pak jel svědek ten večer za B ■■■■■, tam se dozvěděl, že už je kůň pryč, u J ■■■■■, protože B ■■■■■ ho odvázel. Tak požádal B ■■■■■, jestli by nemohl zařídit, aby toho koně mohl odtamtud nějakým způsobem dostat, že by ho odvezli do Jablonce. To se bavili osobně, byl za ním. Obžalovaný pak byl na cvičení. Z výpovědi svědka bylo zjištěno, že jednání ohledně koně bylo víc, odehráli se dříve, svědek uvedl, že myslí, že krátce předtím v autě. Svědek nevěděl, zda měl koně vrátit přímo obžalovaný. K obsahu telefonického hovoru pak bylo z výpovědi svědka zjištěno, že když obžalovaný uvádí v čase 15.5.2012, 21:59:24, že zhruba něco vymysleli, myslí asi to místo, kam se ten kůň má převést. K obsahu SMS (č.l. 49 trestního spisu), svědek k otázce, co se myslí tím „tu oslavu“, odpověděl, že obžalovaný byl na cvičení, kůň nebyl u B ■■■■■, takže až se vrátí, tak mezitím toho koně B ■■■■■ dostane od J ■■■■■ nějakým způsobem. Tou oslavou myslel tady to, mluvil o tom koni. Neví, proč to psal tak složitě, byl to jenom slovní obrat.

Soud přitom neshledal žádných důvodů, proč by výpověď svědka byla nevěrohodná. Jeho výpověď byla ucelená a netrpěla žádnými rozpory. Jde o osobu vůči obžalovanému nezaujatou, která k němu nemá žádný vztah, tudíž nemá žádného důvodu vypovídat v neprospěch obžalovaného, navíc pod nebezpečím trestního stíhání pro přečin křivé výpovědi. Navíc, jak bylo soudem zjištěno, svědek byl již pro krádež železného koně pravomocně odsouzen, není tak ani zde důvodu, proč by měl snahu svou účast na trestném činu zlehčovat například tím, že by se hájil skutečností, že vše oznámil policistovi. Na základě předchozích odsouzení svědka J ■■■■■ L ■■■■■, který byl trestán především pro majetkovou trestnou činnost, také nelze dojít k závěru, že by jeho osoba byla kvůli tomu nevěrohodná. Výpověď svědka J ■■■■■ L ■■■■■ má navíc oporu i v dalších provedených důkazech, zejména koresponduje s obsahem odposlechů telefonních hovorů, dále je podporována vysvětlením T ■■■■■ S ■■■■■ a výpovědí svědkyně M ■■■■■ Č ■■■■■.

Svědka J ■■■■■ L ■■■■■ uváděl, že je možné, ale není si jistý, že jejich rozhovor s obžalovaným ohledně železného koně byla přítomna i M ■■■■■ Č ■■■■■ (na parkovišti, kde se setkal s obžalovaným, však nebyla), každopádně o tom ale věděla. Sama M ■■■■■ Č ■■■■■ uvedla ve své výpovědi v hlavním líčení, že byla přítomna, když se domlouvali J ■■■■■ L ■■■■■ s obžalovaným na Proseči a telefonickým hovorům, a popsala obsah rozhovorů mezi obžalovaným a J ■■■■■ L ■■■■■, který koresponduje s výpovědí J ■■■■■ L ■■■■■. Z její výpovědi bylo zjištěno, že obžalovaný a J ■■■■■ L ■■■■■ řešili železného koně, kdy J ■■■■■ L ■■■■■ se na obžalovaného obrátil s tím, že s ním chtěl projednat, jak to vyřešit. Domlouvali se na tom, jak pokračovat, aby se to dalo nějakým způsobem do pořádku. J ■■■■■ L ■■■■■ oslovil obžalovaného, co má dělat, aby z toho nebyl problém, šlo mu o to, aby se kůň vrátil, aby to

nebylo na něj, neboť nemá dobrou minulost. Řešilo se to. Proběhla tam i nějaká odměna. Železného koně měl vrátit obžalovaný s tím, že J. L. by mu ho připravil, kdy by se dal na nějaké místo, nějaké místo tam padlo, měl to najít obžalovaný. Obžalovaný určitě věděl, co je „železný kuň“. Sama svědkyně uvedla, že jde o stroj na dřevo. Železný kuň měl být někde v Liberci u C., někde v Dlouhých Mostech.

Z podaného vysvětlení T. S. soud zjistil, že se J. L. zmiňoval, že je na vrácení stroje vypsána odměna a že plánuje stroj vrátit tak, aby dostal odměnu. K tomu mu měl nějakým způsobem pomoci nějaký policista.

Z podaného vysvětlení M. B. bylo zjištěno, že asi dva dny před zadržením si s J. L. telefonovali a osobně se setkali, kdy řešili vrácení koně. K žádnému konkrétnímu řešení nedospěli. Dále uvedl, že pokud si vzpomíná, ale není si tím jistý, tak padla i varianta, že by ten stroj odvezli někam do Jablonce a tam ho nechali.

Výpověď J. L. má oporu také v odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu. Z toho je patrné, že J. L. byl dne 15.5.2012 v kontaktu s M. B. i obžalovaným. Nejprve dne 15.5.2012 v 15:18:08 hod. a 15:21:26 hod. J. L. komunikuje s M. B. o tom, že se stroj vrátí. Nato v 15:32:36 volá J. L. obžalovanému, zda se uvidí, obžalovaný sděluje, že má prozvonit a on vyjde na parkoviště. Ve 20:36:41 J. L. informuje M. B., že je schopen to udělat přes člověka, přes policajty. Ve 21:59:24 hod. obžalovaný volá J. L., že už zhruba něco vymysleli a ptá se, jestli není někde v Jablonci. Ve 22:07:53 J. L. volá B., jestli se můžou sejít, L. pojedete z Jablonce. Ve 22:11:48 hod. J. L. říká obžalovanému, že už jede, obžalovaný se ptá, jestli má čekat, že půjde do sprchy, ve 22:29:50 hod. říká J. L., že už je na místě. Z hlediska časové souslednosti a obsahu rozhovorů je tak výpověď svědka J. L. odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu potvrzována a koresponduje s ní. Je zřejmé, že J. L. nejprve řeší s M. B. vrácení koně, hned nato se schází s obžalovaným, později již informuje M. B. o tom, že je schopen koně vrátit přes člověka, přes policii. Následně obžalovaný volá J. L., že „už něco vymysleli“, chce se s ním vidět v Jablonci. L. si dává schůzku s B. s tím, že se chce sejít a přijede právě z Jablonce, načež se setkává s obžalovaným. Posléze dne 16.5.2012 v 01:41 hod. informuje J. L. obžalovaného prostřednictvím SMS zprávy, že „tu oslavu nechají až se vrátí z výletu“ (k tomu, co myslel oslavou se svědek L. vyjádřil v hlavním líčení, kdy šlo o železného koně; svědek věděl, že obžalovaný je na cvičení). Skutečnost, že obžalovaný věděl o tom, že se J. L. podílel na krádeži železného koně a že se jedná o kradenou věc, vyplývá i z telefonních rozhovorů s M. Č. Dne 17.5.2012 v 18:30:27 volá M. Č. obžalovanému, který jí říká, že zkusí (k zadrženému L.) něco zjistit, ale opatrně, přes kámoše. Mají odposlouchávané mobily, zkusí to. V rozhovoru ze dne 18.5.2012 v 15:59:08 hod. obžalovaný ujišťuje M. Č., že „pozjišťoval, co šlo, P. tam byl a ještě nějaký dva a šlo něco o toho koně“. Z použití zájmena „toho“ je zřejmé, že obžalovaný ví o koni a ví, o jakého koně se jedná. Dne 18.5.2012 v 17:56:27 hod. obžalovaný volá M. Č., že „jestli může s něčím pomoci, staví se hned, jestli se má stavět jen na pokec, přijde zítra.“ Pak M. Č. popisuje plán svých služeb a říká jí, že raději nevolá na jeho (L.) telefon, „vždyť přece ví (Č.), jak to je...“. Doplnuje, že pokud bude moci, tak pomůže, ale co se dozvěděl, šlo o toho koně. Obžalovaný opět jasně použitím zájmena „toho“ v rozhovoru naznačuje, že o koni ví a ví také, o jakého koně se jedná (on i M. Č.). Uvedené dále potvrzuje také to, že obžalovaný dále výslovně uvádí, že „mu o tom (koni) P. taky říkal, ale od něj určitě nikdo nic neměl“. Když mu M. Č. říká, že

všechno už vědí a má to na papíře, reaguje obžalovaný tvrzením: „Fakt bych hrozně nerad, kdybyste si mysleli, že já bych někde něco...“ Z obsahu tvrzení obžalovaného je opět zřejmé, že o koni ví a ví, o jakého koně se jedná, stejně jako si je vědom toho, že je to známo i M. Č. Obžalovaný se navíc zjevně očišťuje před M. Č. tím, že jí sděluje, že od něj nikdo nic neměl a že by byl nerad, aby si mysleli, že on někde něco... Pokud by o železném koni obžalovaný neměl žádné či konkrétní informace, jak obžalovaný tvrdí, pak by nebylo žádného důvodu, aby se takto před M. Č. očišťoval.

Jak tedy bylo zjištěno zejména z výpovědi svědka J. L. u hlavního líčení, která byla podpořena výše uvedenými důkazy, obžalovaný věděl, že železný kuň je kradený, věděl, že jde o pásový stroj z Josefova Dolu, věděl, kde je umístěn. Obžalovaný se sešel se svědkem J. L. dne 15.5.2012 ve 22:30 hodin (datum a čas zjištěny ze záznamu odposlechů ze dne 15.5.2012, 22:29:50 hod., kdy J. L. obžalovanému říká, že „už je tady“) na parkovišti v ulici 5. května v Jablonci nad Nisou u budovy Obvodního oddělení Policie ČR, kde se domlouvali na tom, kam J. L. odcizený stroj převez, aby ho mohl vrátit prostřednictvím policie, kde by ho sám obžalovaný, případně jiný policista, našel. Poté svědek J. L. a obžalovaný společně jeli k bývalé porodnici na výjezdu z Jablonce nad Nisou směrem na Turnov (obecně je známo, že areál bývalé porodnice se nachází na ulici Turnovská), kde obžalovaný svědkovi J. L. označil místo, kde má stroj odstavit. Na základě těchto důkazů soud dospěl k závěru o vině obžalovaného.

Výše uvedené důkazy usvědčují obžalovaného v tom, že jednal v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch imateriální povahy, když nijak po obdržení relevantních informací od svědka J. L., vědom si všech rozhodných skutečností o spáchání trestného činu, v úmyslu umožnit J. L. vyhnout se případné trestní odpovědnosti za podíl na krádeži, jako úřední osoba, neprovedl žádná šetření, ani opatření, směřující k odhalení pachatelů trestného činu, a navíc aktivně jednal, kdy se s jmenovaným J. L. sešel na parkovišti v ul. 5. května v Jablonci nad Nisou u budovy Obvodního oddělení Policie ČR, kde se domlouvali na tom, kam J. L. odcizený stroj převez, aby ho tam poté obžalovaný, případně jiný policista, v rámci výkonu služby našel a poté společně jeli do ulice Turnovská v Jablonci nad Nisou, kde obžalovaný označil místo, kam má J. L. stroj odstavit.

Soud nad rámec výše uvedeného také provedl důkaz úředním záznamem o podání vysvětlení J. L., v němž také neshledal žádné podstatné rozpory s tím, co svědek uvedl v hlavním líčení. Je pochopitelné, že si svědek J. L. u hlavního líčení nevybavil všechny detaily s ohledem na časový odstup, a jeho výpověď byla v době podání vysvětlení detailnější. V době podání vysvětlení J. L. také uvedl, že pprap. M. S. sdělil, že železného koně, který byl odcizen majiteli ve věku asi 50 let a na jehož krádeži se kromě J. L. podíleli i W. a S., má C. uschovaného v areálu „fabriky“ u J., v tomto soud tyto skutečnosti zahrnul do skutkové věty, když v hlavním líčení bylo zřejmé, že si svědek tyto skutečnosti vzhledem k časovému odstupu již nepamatoval přesně (uvedl, že obžalovanému neříkal nic o tom, kdo se podílel na krádeži, uvedl, že o majiteli železného koně mu bylo známo, to, co mu říkal B., že je to nějaký padesátiletý pán, a že si to vzal na úvěr, kdy neví, jestli o tom mluvil s obžalovaným, apod.), kdy však jde o skutečnosti, které nemají vliv na podstatu věci. Vše podstatné pro vinu obžalovaného svědek uvedl ve své výpovědi u hlavního líčení, kdy ve zbytku soud z této výpovědi svědka u hlavního líčení vycházel. Ani u podaného vysvětlení M. Č. soud neshledal žádné rozpory s tím, co uvedla u hlavního líčení. U hlavního líčení byly čteny z důvodu posouzení věrohodnosti svědků i záznamy o výsledku ze spisu PČR č.j. KRPL-29897/ČJ-2013-1804UO,

a to svědka J. L. (výslech ze dne 10.4.2013 na č.l. 7 - 10) a M. Č. (výslech ze dne 10.4.2013 na č.l. 11 - 13), soud však ani zde neshledal žádné podstatné odchylky od jejich výpovědí v trestním řízení.

Pokud jde o právní kvalifikaci jednání, obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, neboť pomáhal pachateli trestného činu v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání, a přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, neboť jako úřední osoba v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch nesplnil povinnost vyplývající z její pravomoci. Obžalovaný si jako policista musel být vědom toho, že podle § 2 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, je jedním z úkolů Policie České republiky, jejíž úkoly vykonávají policisté a zaměstnanci zařazení v policii, plnění úkolů dle trestního řádu a v duchu ustanovení § 158 odst. 1 trestního řádu má povinnost provést šetření, nebo jiná opatření potřebná k odhalení pachatelů trestného činu, tedy úmyslně v rozporu s ustanoveními § 45 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, neplnil řádně a svědomitě své povinnosti. Soud má za to, že jde o jednočinný souběh těchto trestných činů, když objektem trestného činu nadřezování je zájem na potlačování zločinnosti a objektem trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby je zájem státu na řádném výkonu pravomoci úředních osob. Trestné činy obžalovaný spáchal v úmyslu přímém, neboť věděl, že způsobem uvedeným v trestním zákoně poruší zájem chráněný takovým zákonem, a tento zájem porušit chtěli. Jsou tak naplněny i znaky subjektivní stránky skutkové podstaty uvedených trestných činů. Ostatní znaky uvedeného trestného činu (věk, příčetnost) jsou rovněž naplněny.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestů uvedených v § 39, § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovaný byl podle § 329 odst. 1 trestního zákoníku, které je ustanovením nejpřísněji trestným, ohrožen trestem odnětí svobody na 1 - 5 let. Povahu a závažnost trestné činnosti zvyšuje, že obžalovaný nejen že neučinil ničeho, aby trestnou činností oznámil, ale ještě se navíc aktivně podílel na tom, aby se J. L. vyhnul trestní odpovědnosti. Obžalovaný věděl, že jde o pásový stroj, tedy o věc s vysokou hodnotou, kdy cena pásového stroje činila 420.000,- včetně DPH. Obžalovanému přitěžuje, že spáchal více trestných činů. Na druhou stranu soud přihlédl k tomu, že trestná činnost obžalovaného byla zjevným vybočením z jeho jinak řádného života, a k tomu, že od spáchání trestné činnosti uběhla, bez přičinění obžalovaného, delší doba. Soud považoval vzhledem k uvedenému za dostačující alternativní trest obecně prospěšných prací, který s ohledem na uvedené okolnosti a vyšší trestní sazbu za spáchaný trestný čin ukládal při samé horní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání 300 hodin.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **o s m i (8)** dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím Okresního soudu v Jablonci nad Nisou, a to písemně ve třech vyhotoveních. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být podáno ve lhůtě uvedené v § 248 trestního řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného

Odvolací soud **o d m í t n e** odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Právo odvolání **n e p ř í s l u š í** osobám, jež se ho výslovně vzdaly.

V Jablonci nad Nisou dne 01.09.2016

Mgr. Martin Dostál v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iveta Korbelářová

Tento rozsudek ze dne 1.9.2016 č.j. 15 T 206/2013-276 nabyl právní moci a vykonatelnosti dnem 2.5.2017 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 2.5.2017 č.j. 55 To 552/2016-304.

Přípojení doložky provedla Iveta Korbelářová, protokolující úřednice, dne 17.7.2017.